

Slovíčko pro sbor

Plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. Ef 5,19-20

Apoštol Pavel často věřící vybízel k tomu, „aby byli plní Ducha, zpívali, děkovali a radovali se“. (1. Te 5,16) Což je dost velký požadavek. Cožpak se člověk může neustále radovat? Jde to vůbec? A nebude to potom povrchní radost? Jenom radost navenek?

A co když mi to zrovna nejde? Vždyť v životě prožíváme různá období, někdy jsme silně šťastní a někdy zase hluboce smutní a jindy je to rutina života.

Proč je v životě tak těžké se radovat? Souvisí to snad s naší mentalitou Čechů, že jsme silní skeptici? Ano mnohem jednoduší je postoj v životě pro brblání a stěžování si, kdy se zůstávám v pozici toho ukřivděného a zraněného, který za nic nemůže, a dává to Bohu patřičně najevo.

A proč tak snadno člověk zapomene, že Bůh je mu nablízku, že Mu na člověku silně záleží?

Co se v denním tisku nedočteme

Každý ať se podržuje vládní moci. Vládcové přece nejsou hrozbou tomu, kdo jedná dobře, nýbrž tomu, kdo jedná zle. Proto také platíte daň. Vládcové jsou v Boží službě, když se drží svých úkolů. Dávejte každému, co jste povinni: daň, komu daň, clo, komu clo, úctu komu úctu, čest komu čest.

(Dopis ap. Pavla Římanům, 13.kap.)

Možná je to proto, že díkům a vděčnosti musí předcházet „zpěv našeho srdce“ - což je pravdivá a upřímná modlitba. Bez tohoto kroku se člověku nepodaří být ve vděčném postoji. A je pravdou, že vděčné srdce bývá méně náchylné k pochybnostem a zraněním.

A tak smíme i v těch nepochopitelných zkouškách, v podivném životním vakuu, v čase, kdy bychom Boží zásah tak potřebovali a on nepřichází, prosit o naplnění Duchem. Tam to začíná. Můžeme se před Bohem otvírat a řešit s ním to co prožíváme. Bůh hledí do srdce a miluje upřímnost a pravdu. Možná, že ta cesta k postoji „díků za vše co

přichází“ bude dlouhá. Ale pokud bude člověk Boha upřímně zvat do své blízkosti, tak mu Bůh ukáže zdroj hluboké radosti a vděčnosti.

Stanislav Mikulík

25.10. se v rámci bohoslužeb rozloučíme s br. jáhnem Mikulíkem

Co se ve sboru událo

- * 12.-17.7. tábor pro mladší děti
- * 9.-18.8. tábor pro starší děti
- * 20.-22.8. festival United, na kterém se někteří členové sboru aktivně podíleli

A co se připravuje

- * 11.10. Neděle díkůčinění
- * 11.10. Odpoledne pro starší a nemocné členy sboru
- * 23.-25.10 Potáborové setkání dětí z malého tábora

Emil Ženatý

V polovině září se se ve sboru sejdeme při příležitosti stého výročí narození bratra faráře Emila Ženatého, který v našem sboru působil na vrcholu své duchovenské dráhy, převážně v 60. a 70. letech. Farář Ženatý byl velmi racionální člověk, střízlivý a zásadový ve víře. Byl poctivý kazatel a učitel, který dbal o vzdělávání dětí, mládeže i dospělých členů sboru. Svou láskou k pravdě

a odpovědným vztahem ke sboru a církvi ovlivnil řadu členů sboru.

Základní data z jeho životopisu je možno vyhledat i v české Wikipedii, nicméně o jeho osobnosti se dozvíte více při podvečerním setkání v sobotu 19. září. V neděli 20. září bude při bohoslužbách kázat jeho vnuk Filip Ženatý, v současnosti farář v Třebenicích, odpoledne bude přednášet Daniel Ženatý, nastávající synodní senior. jb

Program setkání

(v prostorách Horního sboru)

Sobota 19. září:

16,30 neformální vzpomínkové setkání pamětníků na léta 1959-82 (na působení br. faráře Emila Ženatého vzpomenu: Jaroslav Voda, Eva Otterová a další hosté i domácí).

Budeme rádi, když nám předem pošlete naskenované fotografie (formát jpg), abychom si mohli společně připomenout události z tohoto období.

18,00 občerstvení, pokračování rozhovoru, společný zpěv.

Neděle 20. září:

9,30 bohoslužby, kázáním poslouží Filip Ženatý, farář v Třebenicích.

12,00 sborový oběd.

14,30 přednáška na téma: Budoucnost ČCE promluví Daniel Ženatý, nově zvolený synodní senior.

Ze staršovstva

27.7. se seznámilo s rozhodnutím seniorátního výboru o jmenování administrátora sboru, kterým je farář Petr Maláč z Hošťálkové. Také se seznámilo s dopisem br.faráře Keřkovského se zamítavým stanoviskem na možnou kandidaturu na faráře našeho sboru. Dále se podrobně zabývalo situací, kdy bude sbor bez kazatelů (viz níže). Zejména s ohledem na to, aby plynule pokračovaly druhé bohoslužby, ustanovilo za předčítatele kázání Petra Palu, Jaroslava Kotrlu a Pavla Kotrlu (Koblu). Dále schválilo rozšíření redakční rady sborového listu Společenství o Janu Buzkovou, Jaroslava Kotrlu (st.) a Marka Fojtů. Připomnělo existující sociální fond, pomocí kterého mohou členové sboru poskytnout pomoc těm členům, kteří se dostanou do těžké situace, a který je v současné době vyčerpán. Schválilo také zapůjčení některých věcí na festival United. Přijalo dopis od Tomáše Mikuše, ve kterém sděluje, že v souvislosti se stěhováním do Brna končí činnost i členství v našem sboru a současně sboru děkuje za to, co v něm mohl přijmout.

31.8. přijalo na základě rozhovoru s Lenkou Palovou její nabídku na pastorační a jinou práci ve sboru, a to na půl úvazku a z prostředků Úřadu práce. Seznámilo se s žádostí Stanislava Mikulíka na zachování ordinace ke službě v církvi a doporučilo ji synodní radě ke schválení. Schválilo smlouvu s administrátorem, vy-

pracovanou na základě Řádů církve. Pověřilo P.Kotrlu zastupováním sboru při večerech chval. Vzalo na vědomí ukončení účasti sboru v projektu Exit-Tour. Seznámilo se se seznamem dětí, kteří by přicházeli v úvahu pro předkonfirmační přípravu (3 ročníky, celkem 24 dětí). Schválilo předání vybavení pro tábor ve Stríteži tomu, kdo bude ochotný tábory dále zajišťovat. (Předběžně jednáno s členem rodiny, která tábor původně provozovala a která je majitelem pozemku a ve své stodole věci na tábor skladuje.)

Zajištění sborových činností od září t.r.

- * Organizaci bohoslužeb bude zajišťovat „Programová komise“ ve složení: D.Fojtů, V.Buzek, R.Polomík.
- * Druhé bohoslužby vedou J. Kotrla, P. Pala
- * Biblické hodiny na faře: organizuje J. David, biblické na Ohradě zajišťuje B. Czudek a J.David, na Strmé za P.Čmelíka Jan Vopálecký, v Janišově H.Davidová, (v Ústí i nadále P.Čmelík).
- * Mládež a Fusion: J.Kotrla
- * Došlá pošta: D.Fojtů
- * Úřední hodiny: dopoledne většinou E.Dušková, jinak telefonicky na kurátora, administrátora, účetní
- * Kalendář využití a zamykání prostor: R.Polomík
- * Nástěnka: E.Dušková, R.Polomík
- * Administrátor zajišťuje či organizuje křty, svatby, pohřby. - Vyko-

nává nedělní bohoslužby zpravidla druhou neděli v měsíci (s večerí Páně). - Je spolu s kurátorem představitelem sboru. - Je virilním členem staršovstva, účastní se jeho schůzí.

Pátý multizánrový křesťanský festival UNITED

ve Vsetíně pod heslem: Kristem proměněni, propojeni, povolání proběhl tradičně ke konci srpna (od čtvrtedního večera 20.8. do sobotní noci 22.8.) zejména v Kulturním domě a jeho okolí, ale ne jen tam. Kromě asi dvaceti křesťanských kapel a hudebníků bylo možné se účastnit 31 seminářů, 16 Workshopů (kde se účastníci něčemu učili), sportovních programů, filmových představení s následnou diskuzí či divadel. Počet platících účastníků, kteří měli přístup na hlavní programy v Kulturním domě (a byli ubytováni hlavně ve školách) činil 2900, další si přišly poslechnout jen některý seminář. Festival pořádá Spolek United 3P, spolu se Vsetínskými církvemi, zázemí tvoří asi dvacetičlenný programový a organizační tým, kol. 200 dobrovolníků, 30 „poradců“ pro účastníky (často farářů) a modlitební tým., celkem účinkujících, dobrovolníků, modlitebníků, poradců a vedoucích je na 700. Veliký zájem byl zejména o semináře o vztahu rodičů a dětí (Hana Pinknerová), o typických překážkách usmíření (Kateřina Lachmanová), o nebezpečí okultismu (Olga Staňová), o svobodě ve společnosti (Jan Sokol), o tom, že

porno je lež (Johanna Šujanová) i o další. Také hlavní programy v Kulturním domě byly přeplněné, mnozí účastníci program sledovali na velkoplošné obrazovce venku. Chování všech účastníků, převážně mladých lidí, vzorné, žádný alkohol, nikdo nekouřil, všude uklizeno. JD

Moje vzpomínka na modlitební tým na UNITED

30 modlitebníků z různých církví se na svoji službu dva dny společně připravovalo. Potom po dva a půl dne trvání festivalu jsme se modlili za účastníky, organizátory, účinkující i poradce a to většinou i s nimi, na příklad před jejich vystoupeními. Modlili jsme se ale i za celý Vsetín. Prožívali jsme duchovní jednotu a různá povzbuzení a vize, co Bůh očekává od církve. Je toho mnoho, ale dá nám k tomu svou pomoc a povede nás. Je na nás, jaké budeme mít vztahy, jak se budeme podporovat. Máme být nositelé pravdy, lásky, víry, jednoty.

Helena Davidová.

Malý tábor

Od 12.7. do 17.7. se v Kychově v rekr. zařízení Celnice konal tábor pro děti od 6-ti do 10-ti let s názvem Indiánskou stopou. Pro 27 dětí a 4 družinkové rádce připravilo 10 vedoucích spoustu dobrodružných her a zábavy. Snažili jsme se dětem přiblížit indiánské ctnosti jako jsou pokora, odpuštění, pravdivost, nadšení aj. (což jsou také ctnosti křesťanské). Při biblických progra-

mech se dozvídali o našem Bohu Stvořiteli i Jeho milém synu Pánu Ježíši Kristu. Při našem celodenním výletě jsme „náhodou“ potkali potulného kazatele Johnkiho (ve stylu reverenda z divokého západu), který dětem na několika příbězích ze života velmi srozumitelně přiblížil evengelium. Hlavním veršem jeho zvěsti byl verš z Mt 6:19-20 – neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez, a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je není ničí mol ani rez, a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť, kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Naše táborová hymna také vzdvihovala ctnosti indiána: Kdo ochotně pomáhá, druhým přednost dává a kdo s bližním se rád rozdělí? Kdo zastaví ostrá slova, svoji pěst do kapsy schová a raději se zaculí? To přece umí jenom ten, kdo tvrdě, každý den, svoji vůli procvičuje, její pevnost posiluje, aby byl jak Indián. Můžem za Ježíšem jít, v modlitbě ho poprosit, aby při nás vždycky stál.

Druhá část byla na nápěv znělky z Vinetoua: Tam v horách valašských, kde radost a smích zní. Kde chrání nás náš Pán, chci žít jak Indián. Tam v dálce v Kychové, kde mám své přátele. Jen kopce ze všech stran, tam má náš Pán Bůh chrám.

Zažili jsme spoustu krásných chvil, hodně jsme se nasmáli, měli jsme možnost s dětmi vést zajímavé rozhovory. Pán Bůh nad námi bděl a chránil nás. Kuchaři se výborně starali o naše břicha, vedoucí se odpovědně zhostili svých úkolů, což dokládá i náš pokřik: Kdo chystá hry ve dne v noci? Přece vaši větěháči. Udržují tábor v chodu, na tuře vám nosí vodu. Hej, hej, hej, VTH* chystej. (*VTH=velká táborová hra, rozdělená do několika částí.) Hou, domluvil jsem.

Z. Polášková, hl. vedoucí

Tábor pro starší děti

(od 10 do 15 let) na téma Stroj času proběhl v termínu 9. -18.8. na tradičním tábořišti ve Strítěži nad Bečvou za účasti 31 dětí. Hlavním

vedoucím byl Staňa Mikulík, dalšími vedoucími byli Lucka Šimková, Noemi Hrubová, Pavel Kotrla (kotel), Magda Nedbalová, Martin Mikulík, Dan Voda, Aron Fojtů. Výborně vařila Lucka Kulatá a Luďa Mikulen-

tábor pro starší děti

čák. Hlavní vedoucí tábor pro staršovstvo stručně zhodnotil: Výborná atmosféra, vedoucí maximálně zodpovědní, děti velice šikovné ...

Zhodnocení roční práce ve Fusionu (dokončení)

Tato aktivita je náročná na peníze a i na hudební stránku (i když to nejsou dle mého názoru nejnáročnější věci). Největší náročnost je v investici do těch děcek - do toho dát jim svůj čas, svoje zkušenosti, naučit je něco, otevřít se jim, ukázat jim na Boha, mluvit s nimi o Bohu a o svoji víře. To je těžké a náročné. Na druhou stranu to ty děcka potřebují, hledají a jsou za to strašně vděčné, když to nachází a dostávají.

Hudba ve Fusionu (a nemusí to být jenom hudba, těch činností ve Fusionu, co jdou dělat, je spousta) je jenom prostředkem, jak je oslovit, zaujmout a navázat s nimi vztah.

Stojíme tedy asi před otázkou, jestli tak náročnou a složitou aktivitu dělat? Jestli v ní po prázdninách pokračovat? Jestli zajistíme dostatek vedoucích. Jestli Fusion posuneme dál. Jestli využijeme plně jeho potenciál. (K tomu nás můžou vést i otázky, které příkládám v příloze. Jsou to otázky, které se každoročně pokládají všem fusionům v ČR. Můžou být inspirací, kterým směrem se ubírat, co jde skrze Fusion dělat).

Možná je ještě dobré si na závěr říct, proč pokračovat ve Fusionu:

* Je to jedna z mála evangelizačních aktivit našeho sboru.

* Tato aktivita se podařila rozjet a už tu běží přes 4 roky.

* Máme s ní už určité zkušenosti a spoustu věcí jsme se naučili.

* Daří se nám skrze ni oslovovat nevěřící děcka, které pak pravidelně na Fusion dochází (některé třeba jenom pár měsíců, jiné třeba 3 roky)

* Některé z těchto děcek (i když to není primárním cílem, primární cíl jsou vztahy) na Fusionu uvěřily.

* Uvěřily i děcka z našeho sboru (z dorostu, z táborů, z mládeže), které začaly chodit na Fusion a až tam vydaly svůj život Ježíši. Většina těchto mladých je nebo byla aktivními služebníky na Fusionu.

* Spousta děcek z našeho sboru se na Fusionu hudebně posunala (naučily se třeba lépe zpívat nebo hrát na hudební nástroj) a i díky tomu mohly vzniknout chválicí kapely u nás ve sboru.

* Díky Fusionu máme kontakt s mladými nevěřícími lidmi a můžeme vidět, čím žijí, co řeší, co je trápí a učit se tak reagovat na jejich potřeby.

* Věřící vedoucí zapojení ve Fusionu i díky kontaktům s nevěřícíma děckama duchovně rostou.

* Máme příležitost zvěstovat mladým lidem evangelium (radostnou zvěst).

Jestli budeme s Fusionem pokračovat je na nás všech. Hlavně na staršovstvu a pak na celém sboru. My vedoucí Fusionu to chceme a uděláme pro to maximum. Ale musíme to chtít společně. Odradí nás nedostatek vedoucích? Nebo to

že se některé věci pořád nedaří? Anebo se do toho pořádně jako sbor opřeme? Stojí nám to za to pro Fusion něco obětovat? Věřím tomu, že nás Pán Bůh k tomu volá! A myslím si, že je nás ve sboru pořád dost na to, abychom tuto aktivitu (a ne jenom ji) pořádně rozjeli. A to si myslím jenom z lidského hlediska, že na to máme, natož s Boží pomocí! Pojdme do toho společně!

Pavel Kotrla

Rozloučení s Čmelíkovými

Je to už několik týdnů, co jsme se loučili s pastorem Pavlem Čmelíkem, s jeho manželkou a jejich synem. Pro řadu z nás to bylo smutné loučení, protože jsme se měli rádi. Já osobně si bratra Pavla i Dobromily moc vážím a jsem jim moc zavázána. Sestra Dobromila nemluví o tom, co dělá, ale zůstává za ní kus udělané práce. Já sama jsem s vděčností přijala její pomoc. Když jsem se před několika lety vrátila ze špitálu, tak mne Dobromila navštěvovala každý den i 3x. Dbala na můj pravidelný režim, jídlo, léky. Dokonce mně uklízela, nakupovala i myla okna. Pastor Pavel asi ani neví, jak velkou pomocí mně byl. Několikrát jsem za ty minulé měsíce myslela na to nejhorší. Pavel mne povzbuzoval slovy: Bylas ovečka, jsi ovečka a budeš ovečka. Několikrát jsem při odchodu ze společenství za ním ještě zašla a řekla mu: Jdu si pro ovečku. No a jejich syn Martin. Toho jsem si zamilovala a měla jsem vždycky radost, když

mne navštívil. Díval se většinou na televizi na sport. A mne potěšilo, když mu chutnal ovocný pohár nebo voda s bezovou šťávou. Je mně moc líto, že odcházejí. Naštěstí Leskovec není moc daleko. Snad se budeme vítat. A na závěr tohoto mého povídání bych chtěla Čmelíkovým popřát, aby se jim tam líbilo a aby je měli v Leskovci rádi.

Květa Zajíčková

Knihovnička: J.C.Bermeja Příběhy pro uzdravení duše

Mladý žák jednoho mudrce přijde k němu a řekne: „Mistře, jeden přítel o tobě špatně mluvil.“ „Počkvej!“ přerušil jej mudrc. „Nechal jsi jeho slova prosít třemi síty?“ „Třemi síty?“ podivil se žák. „Ano. První síto je pravda. Jsi si jistý, že to, co mi chceš říct, je skutečně pravdivé?“ „No, nevím, slyšel jsem to od soudců.“ „Tím druhým sítem je dobro. Je to, co mi chceš říct, pro někoho dobré?“ „Asi ne, spíš naopak.“ „Tak vidíš! Posledním sítem je nutnost. Je nutné, abych věděl, co tě tak znepokojuje?“ „Upřímně řečeno, není.“ „Tak tedy“, řekl mudrc s úsměvem na rtech: „Nemusí to být pravdivé, není to dobré ani nutné. Pohřbeme to v zapomnění“.

Okénko do sboru

Fara osiřela. Ne ovšem úplně: Skoro každý den dopoledne úřaduje Eva Dušková, skoro každý den je ve sboráku nějaká aktivita a tak i Ríša Polomík má tam práci s uklízením. Ale farářský byt je prázdný.

Kdyby někdo ze sboru potřeboval na čas bydlení, je možné jej využít.

Okénko do Diakonie

24.8. otevřela Diakonie otevřela, za velkého zájmu veřejnosti a účasti různých hostů nový „Domov Harmonie“, kam se postupně z LDN-ky vrátili bývalí uživatelé Domova Ohrada. 46 seniorů zde bude mít skutečně pěkné prostředí, 4 místa z toho počtu jsou určeny pro pobyty přechodné. V Domově může být i společenské zázemí pro místní sídliště Ohrada. Přijďte obyvatelé navštívit a podívat se na moderní sociální zařízení, financované ze Švýcar.

V minulém čísle tohoto sborového listu jsme již nestačili uvést, že Diakonie v červnu otevřela dobročinný obchůdek (tak se to rychle seběhlo). Je na ulici „Na Příkopě“, skoro vedle supermarketu Albert. Můžeme si tam velmi levně pořídit kvalitní oblečení, boty a řadu dalších věcí (a posedět u kávy) a díky tomuto obchůdku máme také možnost účelně se zbavit nepotřebných věcí z domova (ty noste do obchůdku jen v omezeném množství, větší množství noste do kanceláře ve věžáku nebo do domova na Strmé). Heslem tohoto sociálního podniku je: „Daruješ-pomůžeš, koupíš-pomůžeš“.

Domov Harmonie

Humor za kostelem

„Pane faráři, a teď ještě nám prosím vás poradte nějaký citát na naše svatební oznámení.“ – „To je těžké, mne vždycky napadá jen: Odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

Správce stadionu říká manželce: „Na neděli si zase pronajali stadion ti charismatici, budou tu mít evangelizaci pro pět tisíc lidí.“ – „A mám pro ně připravit nějaké občerstvení?“ Ptá se správcová. – „Ano, jako obvykle. Pět chlebů a dvě ryby.“

Adresa sboru:
Palackého 156, Vsetín
tel. 571 411 722

www.hornisbor.cz
vsetin-horni@evangnet.cz

V kanceláři nás najdete ve všední dny od 9 do 12 hod.,
v pondělí a středu také od 13 do 17 hod.,
nebo podle domluvy.

Príspevky predávajú osobne členom redakčnej rady (Stanislav Mikulík, Jan David)
nebo e-mailem na adresu: jendadavid@seznam.cz.
Sazba: Daniel Fojtů
tisk: Exodus * Neprodejné